

Sygn. akt IV CZ 137/10

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w L. i Naczelnikowi Urzędu
Skarbowego w M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 kwietnia 2011 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 marca 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w L. w wyroku z dnia 17 marca 2010 r., po rozpoznaniu apelacji powoda M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 24 listopada 2009 r. i zażalenia pozwanego Skarbu Państwa na postanowienie o kosztach zamieszczone w tym wyroku, oddalił apelację i zażalenie oraz nie obciążył powoda kosztami postępowania apelacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.

W zażaleniu na zamieszczone w wyroku Sądu Apelacyjnego postanowienie o kosztach Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa zarzuciła naruszenie art. 102 k.p.c. samodzielnie oraz w związku z art. 361 i w związku z art. 328 § 2 k.p.c. Powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia i o zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powództwo wniesione przez powoda i jego apelacja zostały oddalone, przy czym Sądu obu instancji orzekły o kosztach postępowania na podstawie art. 102 k.p.c., co pozwany Skarb Państwa zakwestionował w odniesieniu do kosztów postępowania za II instancję. W uzasadnieniu orzeczenia Sądu Apelacyjnego wprost nie wskazano przyczyn orzeczenia o kosztach postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. Ponieważ jednak Sąd Apelacyjny nie uchylił postanowienia w tej kwestii Sądu Okręgowego, więc można przyjąć, że podzielił jego uzasadnienie, które zresztą przywołał w uzasadnieniu własnego wyroku. Jako szczególnie uzasadnione okoliczności mające pozwolić na orzeczenie o kosztach wskazano mianowicie na podstawy roszczenia oraz charakter orzeczenia będącego źródłem roszczenia, które Sąd Okręgowy uznał za bardzo ocenne. Sąd Okręgowy przyjął, że obciążenie powoda kosztami postępowania byłoby sprzeczne z poczuciem słuszności. W tym stanie rzeczy zastosowanie przez Sąd Apelacyjny art. 102 k.p.c. na pewno nie jest nieuzasadnione. Na marginesie należy zresztą podkreślić, że również Sąd Najwyższy, który postanowieniem z 26 listopada 2010 r., IV CSK 383/10 odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 marca 2010 r., oddalił jednocześnie wniosek pozwanego Skarbu Państwa o zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 1 pkt 2 i § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).